

"Εκτοτε ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης νυκτὸς ἀποπτύει τὴν
μηχανορράφον κυβέρνησιν καὶ προσχωρεῖ ἀμετακλήτως εἰς τὰς
τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1887.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ.

ΕΙΣ ΞΕΝΗΝ

"Αν δὲν σὲ στολίζῃ εὐμορφιά μεγάλη
Ἐχεις ὅμως πάντα, κόρη μου χρυσῇ,
Κάτι τι καινούργιο ποῦ δὲν τῶχει ἄλλη,
Κάτι τι ποῦ τῶχεις μοναχὰ ἐσύ.



Εἶσαι, λέγει ὁ κόσμος, ἀπὸ ξένη χώρα
Κ' ἔσχισες γιὰ νάλλθης θάλασσα πλατεῖα
Κ' εἶσαι ἀκόμα ξένη, μόλις ἤλθες τώρα
Καὶ γιὰ σένα ἡ γῆ μας εἶνε ξενητεία.



"Ομως 'ς τὴν καρδιά μου κάτι τι συμβαίνει,
Μὰ καλὰ νὰ νοιώσω τ' εἶνε δὲν ἔμπορῶ,
Πῶς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι σὲ θαρροῦνε ξένη,
Ἐγὼ διόλου ξένη νὰ μὴ σὲ θαρρῶ ;



Κι' ὄχι μόνον τοῦτο, ἔχω μιὰν ἐλπίδα
Κ' ἴσως καμμιά ἡμέρα ἐβγῇ ἀληθινή,
Πῶς ἢ 'ς τὴ δική μου γαλανὴ πατρίδα
Εἴτε 'ς τὴ δική σου γῆ τὴ μακρυνή



Θε νὰ μᾶς ἐνώσῃ κάτι τι· ὥς τόσῳ
Κι' ὅπου κι' ἂν ὑπάγω κι' ὅπου καὶ ἂν πᾶς
Δίχως νὰ τὸ νοιώσῃς, δίχως νὰ τὸ νοιώσω,
Θε νὰ σὲ λατρεύω καὶ θὰ μ' ἀγαπᾶς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.